

[Undervisningsministeren.]

Forrentning og Afskrivning; det er en ren Postering, og det ærede Medlem vilde ved Undersøgelse kunne finde, at disse Penge opstaa igen som Indtægt paa § 3 og § 26. Men lad os nu se bort derfra. Sidste Aar har Staten ofret godt 1 Mill. Kr. paa Det kongelige Teater, paa Musikkonservatoriet og Koncertforeninger, paa den levende Musik. Staten har sidste Aar gennem Forlystelsesskatten paa Teatre, Koncerter o. lign. faaet mellem 4 og 5 Mill. Kr.; mellem en Fjerdedel og en Femtedel af Statens Indtægt af Forlystelser, af dem, der søger Forlystelserne, har altsaa Staten ofret paa Teater- og Musiklivet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Nørgaard — hvad de 1,2 Mill. Kr. angaar, som nu altsaa ikke er 1,2 Mill. Kr. — kunde bevæges til at lade den fattige Enke beholde dette Lam. Om saa en anden Del af Forlystelsesskatten kunde overføres til Kirken — det maatte vel være ud fra en Betragtning af visse yngre Præsters offentlige Optræden og Præstationer i de senere Aar —, er et Spørgsmaal, der maa overvejes mellem Kirkeministeren og Finansministeren, og som ikke sorterer under mig.

Det ærede Medlem Hr. Nørgaard sagde, at jeg havde taget Ordet for en neutral Religionsundervisning, men det, jeg vilde, var netop en unneutral. Fra anden Side har man i disse Dage bebrejdet mig, at jeg vilde en neutral Religionsundervisning. Ingen af Delene er rigtig. Det ærede Medlem kom ligesom det ærede Medlem Hr. Julin ind paa Skolebogsudvalgets Betænkning og knyttede nogle Betragtninger dertil. Det ærede Medlem Hr. Julin havde for nylig i „Kristeligt Dagblad“ læst nogle Udtalelser af mig om Religionsundervisningens Karakter og Lærernes Optræden, Udtalelser, som han fuldstændig billigede. Men det var jo ikke noget nyt for det ærede Medlem, thi det var Udtalelser, som jeg fremsatte her fra denne Talerstol den 10. Januar i Aar, for snart et Aar siden, da jeg forelagde mit Skolelovsforslag; det ærede Medlem kender dem fra den Tid, der kan ikke være noget overraskende for ham i den Stilling, jeg nu har indtaget. Det undrer mig i det hele taget, at der tales og agiteres saa meget om disse Spørgsmaal ofte, ja, i Regelen, uden at man faar Indtryk af, at de ærede Medlemmer, der gør det, har fulgt med eller kender noget til det; de synes ofte saa fuldkommen blottede for Kendskab til disse Forhold, som de tillader sig at tale med om.

Med Hensyn til Skolebogsbetænkningen gør jeg opmærksom paa, at i Skolebogsudvalget sad der konservative Folk

bl. a., der sad en Mand som Viceskoleledertør Svane, et konservativt Blads skolepolitiske Medarbejder og Redaktør, som var enig med de andre. Men om alle disse Misforstaaelser og Forvrængninger, der er kommet frem, for en stor Del endnu forinden Betænkningen forelaa for Offentligheden, har jeg udførligt gjort Rede og udførligt udtalt mig under Finanslovdebatten i Fjor. Har det ærede Medlem glemt det, saa kan han bare læse efter i Rigsdagstidende for i Fjor, det fylder ikke mindre end 22 Spalter, fra Sp. 831 til Sp. 858. Jeg vil anse det for et Misbrug af dette Tings Tid, om jeg fra Rigsdagstidende gentog, hvad jeg for et Aar siden sagde paa 22 Spalter.

Og hvad nu Cirkulærerne angaar, saa foreligger der fra tre forskellige Sider: fra Skolebogsudvalget, fra Undervisningsinspektøren for de højere Skoler og fra Undervisningsinspektøren for Mellem- og Realskolerne — det er lige kommet i disse Dage — nogle Udkast til Cirkulærer om Religionsundervisningen. Hvordan jeg agter at behandle dem, det ved det ærede Medlem Hr. Julin ogsaa meget vel, hvis han da i nogen Maade følger med paa dette Omraade og ikke blot ønsker at være uvidende for at kunne agitere des bedre. Det ærede Medlem vil vide, hvis han har fulgt nogenlunde med, at jeg den 25. Januar i Fjor udtalte mig om min Fremgangsmaade med Hensyn til disse Udkast til Cirkulærer, nemlig at vi i Undervisningsministeriet, som Sædvane er, naar en Sag ogsaa berører et andet Ministeriums Omraade, har udbedt os en Erklæring fra dette Ministerium. Det gjorde vi ogsaa denne Gang. Kirkeministeriet har saa ladet disse Udkast til Cirkulærer gaa til de forskellige kirkelige Myndigheder, om man vil kalde det saa, til det teologiske Fakultet og til Biskopperne. Kirkeministeriet ønskede Svar hurtigst muligt, men Biskopperne bad i Foraaret, om de ikke maatte vente med at give deres Erklæring, til de havde haft det aarlige Bispemøde i September — et Møde, der for øvrigt er en ganske uofficiel Institution. Saa spurgte jeg i Gaar Kirkeministeren: Ja, men nu maa der da foreligge Erklæring fra Biskopperne? Nej, nu har de drøftet Sagen indbyrdes, men nu skal hver for sig til at afgive Erklæring, og de er endnu ikke alle indkommet til Kirkeministeriet. Hvis der er Tale om Nølen og Tøven og Trækken i Langdrag — jeg har ogsaa set noget i et Blad om Tøven fra min Side —, saa maa jeg sige, at Adressen er forkert; foreløbig er det Biskopperne her i Landet, der har tøvet i denne Sag.